

1500 KEER 2 METER SESSIES

MUZIEKHISTORIE
IN UITVOERING

Uit toeval ontstaan soms de mooiste dingen. Zo ook de 2 Meter Sessies van Jan Douwe Kroeske, die bijna 24 jaar geleden eigenlijk vanuit het niets het levenslicht zagen. In april vond sessie nummer 1500 (!) plaats en AV & Entertainment Magazine had het voorrecht daarbij aanwezig te mogen zijn. De sfeer bleek bijzonder, het archief (3.000 uur aan opgenomen materiaal) immens: "En we doen het nog steeds uit interesse in nieuwe plaatjes. Dit verveelt nooit."

Amsterdam centrum, 2 april 2011. Het is warm in de hoofdstad, de grachten liggen vol met bootjes en de winkelende meute mensen sjokt gestaag door de Kalverstraat. Niemand die beseft dat deze middag 100 meter verderop alweer een stukje muziekgeschiedenis geschreven gaat worden. Want ofschoon 'Mister 2 Meter Sessies' Jan Douwe Kroeske er vooral nuchter onder blijft, is het toch wel héél bijzonder dat in Studio Le Roy de 1500ste 2 Meter Sessie opgenomen gaat worden.

De Amerikaanse band Okkervil River – althans, een afvaardiging daarvan in de persoon van zanger Will Sheff en bassist Pat Pestorius – komt langs in de studio van Mikel Le Roy en zoals altijd bij de sessies, staat van tevoren weinig vast. "Het klinkt misschien gek, maar eigenlijk staat vooraf alleen vast dat we heel blij met ze zijn. Dat laten we ze ook merken en daardoor kun je eigenlijk alles vragen wat je wilt", vertelt Jan Douwe Kroeske desgevraagd. "Natuurlijk wordt het bepaald door de setting, in dit geval Will en Pat, die hier met zijn tweeën zijn. Dan heb je al een bepaalde set in gedachten. Maar ik kan ook aangeven dat ze eigenlijk een bepaald nummer zouden moeten spelen, omdat ik dat een mooi nummer vind. Dat vinden zijn dan weer leuk om

te horen en dan gaan ze er mee aan de gang. Zo ga je spelen. Heel veel ontstaat dus ter plekke."

Hoofdstuk 1500

Het verhaal rond het ontstaan van de 2 Meter Sessies, bijna een kwart eeuw geleden, is eigenlijk niet veel anders. Het ontstond gewoon. Kroeske: "Destijds belde een platenmaatschappij ons op omdat ze een bandje (het toen nog volslagen onbekende Crowded House) hadden, dat wel eens groot kon gaan worden. Nou, daar wilden wij wel wat mee doen, maar Rolf Kroes wilde niet dat het een gewoon interview ging worden. We moesten niet teveel lullen op de zender, dus kozen we voor muziek. We wilden het gaan opnemen en het direct erna uitzenden. De band vond het een leuk plan en de rest is geschiedenis." Aan die geschiedenis worden dus nog altijd hoofdstukken toegevoegd, vandaag alweer hoofdstuk 1500. Studio Le Roy is sinds 2005 de plaats waar de opnamen plaatsvinden. Volgens Kroeske is het zo'n beetje de laatste analoge studio van dit niveau in het land, maar wat de studio nou écht zo geschikt maakt voor de 2 Meter Sessies, is technicus Mikel Le Roy: "Die is fantastisch. Hij weet precies wat we zoeken en denkt hetzelfde als Han Nuyten, die de meeste van de televisie-sessies gedaan heeft, maar ook exact hetzelfde

als Sjoerd van de Broek en Ronald Treiber, die ook veelvuldig bij de sessies betrokken zijn geweest."

Knikken

De sfeer in de studio is ontspannen. Voor Okkervil River binnen is, worden de voorbereidingen getroffen door Mikel Le Roy en Jan Douwe Kroeske. De data en herinneringen aan eerdere sessies vliegen over tafel. In principe is de planning om zo'n vijf nummers op te nemen, maar feitelijk staat wederom weinig gepland. "Op kantoorniveau kun je wel dingen hebben afgesproken, maar misschien hebben zij die plannen vanochtend in de hotellobby onderling alweer veranderd. Dat weet je nooit", spreekt Mikel Le Roy uit ervaring. Het is de charme van de 2 Meter Sessies en dat geldt ook voor de sfeer waarin alles gebeurt. Het ogenschijnlijke gemak waarmee wordt gewerkt en het plezier daarachter, vormen het geheim van de succesformule. Dat en de kunst van het improviseren. Want als zanger Will Sheff met het idee komt om vanaf zijn smartphone een drumpartij te laten meelopen bij de eerste paar nummers, dan is dat na een moment van 'omstekkeren' uiteraard mogelijk. De knieën knikken al lang niet meer als er bands over de vloer komen, de hoofden wel. Kroeske en Le Roy knikken hun hoofden namelijk

een sessie lang op de maten van Okkervil River. Puristen aan het werk en de artiesten voelen dat ook. Kroeske: "En die sfeer is nou net één van de belangrijkste elementen om een sessie tot een succes te maken. De mensen moeten zich op hun gemak voelen, dan krijg je mooie dingen. Aan mijn attitude is door al die jaren heen niets veranderd. Ik ben nog steeds geïnteresseerd in nieuwe bands en nieuwe platen en het feit dat ik een liefhebber ben, herkent men over het algemeen heel snel."

Professionele omgeving

Enkele weken later zijn we weer op bezoek bij een 2 Meter Sessie, dit keer voor de televisiekanalen van Ziggo. In de Utrechtse Ziggo Studio komen de bands 'Bony King of Nowhere' en 'De Staat' langs. Het 2 Meter Sessie team dat betrokken is bij deze opnames is een geoliede machine. Iedereen

weet wat 'm te doen staat en iedereen is al langer betrokken bij het concept. Ofschoon de groep dit keer een stuk groter is dan enkele weken eerder in Amsterdam, is de sfeer onveranderd. De bands denken mee en staan open voor nieuwe ideeën, beaamt Kroeske als we hem tussen de bedrijven door spreken: "Dat komt ook doordat we ze – zowel hier als in Amsterdam – een professionele omgeving bieden. We gaan niet lopen klooiën met twee losse microfoontjes en een handycammetje, we willen het gewoon heel goed doen. De basis is dus goed geluid, met een daartoe geïnstrueerde geluidstechnicus. Die zit hier ook niet boven bij de band, maar in een aparte ruimte beneden. Hij heeft daar wel beeld waarop hij het kan afkijken, maar het gaat vooral om het geluid. Zo denkt een band ook. Als ze spelen voor televisie, dan is de eerste vraag vaak hoe het klinkt, niet hoe het erop staat."

Volg de bal

"Geluid is nummer één, de setting waarin men werkt – of daar nou wel of geen camera's bij zijn – is nummer twee. Dat is onlosmakelijk met elkaar verbonden en ja, daar heb ik ook een rol in. Maar dat geldt ook voor mijn regisseur", gaat Kroeske verder. "Boven staat nu Richard Valk, mijn regisseur, en die hoeft ik echt niet meer uit te leggen wat ik nou eigenlijk wil. Ik werk al sinds 1997 met hem, we zijn samen begonnen bij Jules Unlimited. Hij is muziekliefhebber en vroeg vaak naar de Sessies. Op een gegeven moment heb ik 'm gevraagd of hij ook 2 Meter Sessies wilde regisseren en dat wilde hij graag. We zijn niet in eerste instantie op zoek naar registratie, dan moet je voetbal gaan doen. We vragen onze mensen eigenlijk om een beetje lid te worden van de band. Volg de bal...in muzikaal opzicht. Dan krijg je mooie dingen."

Reizigers in muziek

Terugdenkend aan de 1500ste sessie van een paar weken eerder, beseft Kroeske dat het toch echt bijzonder is. "Je realiseert je nooit dat je al zoveel hebt opgenomen. Als je dan zo'n aantal haalt, dan pas sta je er weer een keer bij stil en zie je in dat je al minstens 3.000 uur met mensen in de studio hebt gezeten. We hebben echt een enorm archief opgebouwd. Allemaal inspanning, allemaal sferen en daar hebben we bijna 24 jaar over gedaan. We zijn daarmee een onderdeel van zestig jaar popmuziek." Zelf staat Kroeske niet vaak stil bij hoe bijzonder zijn archieven zijn: "Nee, maar moet dat? Er verschijnt zoveel nieuwe muziek en je moet het ook niet overdrijven. We zijn ook een station voor passanten. Reizigers in de muziek, die langskomen. Sommigen komen vaker terug, anderen zie je nooit meer."

Working level

Wat maakt een artiest nou eigenlijk wel of niet geschikt voor een 2 Meter Sessie? Kroeske is helder: "Er moet een goede plaat zijn en er moet een buzz omheen zijn. Dat mag ik zelf ook bepalen. Of het nou Songdoc is of Dave Grohl, dat maakt niks uit. Het werken met Grohl is geweldig, omdat het een vrolijkheid is, maar het maakt ook niet uit als het een band is die voor 23 man in een zaaltje staat te spelen. Dat doet namelijk niks af aan

de kwaliteit en dat is feitelijk het belangrijkste criterium. Wel subjectief overigens, want door mij bepaald. Af en toe heb je de neiging om licht meer opgewonden te raken als er een grote band in de studio is, maar dat is achteraf gezien altijd nutteloos. Weggegooide energie. Je kunt beter op working level met een groep zijn, zodat ze er echt plezier aan beleven. Dat geldt dan ook voor ons namelijk. Dat is beter dan je vooraf al lopen opfokken omdat er een beroemde wereldburger in de studio komt. Je houdt er hooguit wat meer anekdotes aan over."

Ziggo

De 2 Meter Sessies kunnen zo onderhand het levenswerk van Kroeske genoemd worden. Radio, televisie, theater....de Sessies zijn inmiddels veelomvattend. "En nu hebben we ook nog eens de samenwerking met Ziggo, die sinds november vorig jaar bestaat", vertelt hij. "Door de jaren heen heb ik het met veel mensen gehad over de sponsoring van evenementen in de popmuziek of televisieprogramma's. Met Essent hebben we ooit een geslaagde sponsoractiviteit gehad: de Essent Awards op Noorderslag. Nu is er dus die samenwerking met Ziggo, in mijn ogen echt een groeibriljant. Het zijn liefhebbers van muziek, die meedenken en ons vragen met hen mee te denken. Dat resulteert onder andere in deze 2 Meter

Sessies, die worden gepresenteerd vanuit de Ziggo Studio, maar ook in de Ziggo Media Compound op Eurosonic Noorderslag. Bovendien worden we nu ook betrokken bij de Ziggo Dome. Er gaan ook meerdere Ziggo Studio's komen, waarvandaan we om de beurt zullen gaan uitzenden. Het wordt vervolgens uitgezonden op 'on demand' én het Youtube-kanaal van Ziggo."

Momenten

Kroeske heeft in 24 jaar tijd heel wat artiesten voorbij zien komen. Het zijn er zo veel geweest, dat het kiezen van een favoriete sessie onmogelijk is. "Dat leg ik sowieso graag bij de luisteraars neer. Natuurlijk heb je af en toe wel momenten waarvan je weet: dit is eens maar nooit meer. James Taylor, dat is één keer. Radiohead, dat is één keer en nooit meer, denk ik. De eerste keer Nirvana, hoe slecht 'ie ook was, is héél bijzonder geweest. Dan zit je in een machine die 'promotiecampagne' heet. Dat voel je ook. Zo heb ik ook ooit een interview met Bruce Springsteen gehad in de Wembley Arena en dan voel je dat je in een trein zit. Je wordt binnengelaten in een trein die Springsteen heet. Zes uur later wordt je er weer uitgezet – je bent echt onderdeel van een film. Dat zijn momenten die je nooit meer vergeet. Als ik zo ga terugkijken, dan zijn er nogal wat van die momenten geweest, maar ik ga er vanuit dat er nog veel meer bij gaan komen."